

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע



זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:51
מוצאי שבת.....9:21
שיעורים כסדרן
נ"ך.....יחזקאל ב-ג
בבלי.....בבא בתרא לט
ירושלמי.....ביצה ו
תוספתא.....תמורה ד
רמב"ם.....איסורי מזבח ב

שעה 13, גליון 42 (660)

פרשת מטות מסעי, כ"ח חמוז, אבות פרק ב', שנת תשפ"ד לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

חודש אב

מיר גייען יעצט אריין אין חודש אב, א חודש אין וואס מען טרויערט אויפן בית המקדש וואס איז חרוב געווארן, און מען בעט דעם אייבערשטן אז ער זאל עס שוין צוריק אויפבויען.

דער טרויער איז נישט נאר אויפן חורבן בית המקדש וואס איז חרוב געווארן מיט צוויי טויזנט יאר צוריק, נאר מיר טרויערן אויך אויף אונזער אייגענעם חורבן בית המקדש. דער מח פון א איד דארף זיין א בית המקדש, עס דארף שטענדיג טראכטן פונעם אייבערשטן און לעבן מיטן אייבערשטן, און ווען מען פארעקסט פונעם אייבערשטן איז דאס א גרויסע חורבן, און אויף דעם טרויערן מיר און מיר בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן אויפבויען אונזער אייגענע בית המקדש, צו טראכטן שטענדיג פונעם אייבערשטן, צו רעדן צום אייבערשטן און צו לעבן מיטן אייבערשטן.

דאס איז אונזער ארבעט יעצט אין די טעג פון חודש אב, אז מיר זאלן זיך נעמען אין די הענט אריין, און צוריק קומען צום אייבערשטן. ווי אזוי קומט מען צוריק צום אייבערשטן? דאס איז דורך די תורה, ווען א איד מאכט זיך א קביעות צו לערנען יעדן טאג תורה, וועט ער ארויסגיין פון אלע זיינע שלעכטס און זיין שטענדיג דבוק צום אייבערשטן.

<<<<

א מעשה אויף די פרשה

ויכתב משה את מוצאייהם למסעיהם על פי ה'

א מענטש דארף וויסן אז יעדע זאך איז אלקות, און אלעס איז דער באשעפער, און ער שיקט מיר רמזים אויף יעדע פרט, איך דארף עס נאר הערן. וואס דאס האט דער בעל שם טוב הקדוש אנוועק געשטעלט א יסוד אין לעבן, אז א מענטש זאל וויסן אז יעדע זאך וואס ער הערט, און ער זעט, זאגט מען אים מוסר.

עס איז באוואוסט די מעשה: עס איז געקומען צום בעל שם טוב הקדוש א גרויסער גאון און ער האט אים געזאגט: "איך האב געהערט אז איר האט א נייעם וועג! און איך וויל אייך פרעגן דערויף קשיות, און איך האף אז איר וועט נישט אויף מיר ברוגז זיין". זאגט דער בעל שם טוב הקדוש: "איך בין נישט ברוגז, איר קענט פרעגן!"

ער הויבט אן צו פרעגן, פון וואו ער נעמט דעם נייעם וועג, האט אים דער בעל שם טוב הקדוש דערציילט: וויאזוי ער איז געבוירן געווארן און אז דער טאטע האט אים איבערגעלאזט צונואה, און געזאגט: ישאלק! זאלסט נישט מורא האבן פון קיינעם, זאלסט וויסן אז דער באשעפער איז דא מיט דיר, ביי דיר, אין דיר, און וואס דו דארפסט האבן זאלסטו נאר בעטן דעם באשעפער, און ער וועט דיר אלעס געבן. און אזוי האט ער מיט אים געשמועסט פון איין שמועס צום צווייטן, ביז ער זאגט אים: וועסט זען אז אפילו וואס א גוי זאגט, זאגט דער באשעפער.

פלוזלינג קלאפט אריין א גוי א הענדי-מאן און פרעגט: איר האט עפעס צו פארעכטן? זאגט אים דער בעל שם טוב הקדוש: גיי גיי, ביי מיר איז אלעס פארראכטן. אבער וויבאלד יענער וויל פארדינען אפאר גראשן לאזט ער נישט נאך און פרעגט: אפער ביים טיש איז עפעס צובראכן אדער קאליע געווארן? ענטפערט דער בעל שם טוב הקדוש ביי מיין טיש איז אלעס בסדר! פרעגט ער: אפער דער בעט דארף מען פאררעכטן? ענטפערט דער בעל שם טוב הקדוש: מיין בעט איז בסדר. אזוי האט ער געפרעגט אויף יעדע זאך פון די שטוב, ביז ער איז ארוועקגעגאנגען, ורפט זיך אן דער בעל שם טוב הקדוש, דו זעסט: ער איז מיין מוסר ספר! ער זאגט מיר: אפער מיין טיש איז נישט בסדר אז איך עס חלילה נישט קיין פשרע זאכן? זאג איך אים: מיין טיש איז בסדר, פרעגט ער: אפער ביים בעט טויג נישט? און איך האב אים געענטפערט: ביי מיר איז די בעט גוט, און אזוי מיט יעדע זאך.

זאגט דער גאון צום בעל שם טוב הקדוש: אלעס קען איך אָננעמען, אָבער נישט דאס, אז א גוי זאל מיר זאגן מוסר, און אז ווען דער גוי רעדט, איז ער א שליח פון באשעפער. זאגט אים דער בעל שם טוב הקדוש: "זאג נישט אז דו קענסט דאס נישט אָננעמען, זאג אז דו ווילסט דאס נישט אָננעמען, וויל; וועסטו קענען!", מיט די ווערטער איז ער אנוועק געגאנגען מיט פֿעס פון בעל שם טוב הקדוש. אויפן וועג האט ער זיך נאך גערעגט און געגריפט, דאס לערנט מען דא, אז אפילו וואס א גוי זאגט, איז דאס דער באשעפער? און אז איך האב געזאגט אז 'דאס קען איך נישט אָננעמען', זאגט ער: 'דו קענסט יא נאר דו ווילסט נישט'.

אזוי פארנדיג אינמיטן וועג, האט זיך א וואגן פול מיט פירות איבערגעדרייט, און דער גוי האט נישט געקענט אליין אויפהייבן דעם פערד, האט זיך דער גוי געבעטן ביי דעם רב: קומט און העלפט מיר ארויס, זאגט ער אים: איך קען נישט! זאגט אים דער גוי: "זאג נישט דו קענסט נישט, זאג דו ווילסט נישט; וועסטו וועלן, וועסטו קענען מיר העלפן אויפהייבן דעם פערד!"... ווי נאר ער האט דאס געהערט, איז ער געגאנגען און געזוכט נאך מענטשן און זיי געבעטן לאמיר אים העלפן, און ער איז גלייך צוריק געפארן צום בעל שם טוב הקדוש, כדי דאס אים צו פארציילן און מודה זיין צו אים, דער בעל שם טוב הקדוש איז אים שוין אנטקעגן געקומען און האט אים געזאגט: האסט זיך שוין אויסגעלערנט אזוי ווי מיינע אנדערע תלמידים? און אז דו ווילסט וועסטו קענען.

א גוט ווארט

מיר דארפן תשובה טון אויף שגגות חנם, זוכן ווי מיר קענען שלום מאכן איינער מיטן צווייטן, קיינמאל נישט האבן מיט מחלוקת, און אונזאי נישט מיט מחלוקת לשם שמים; דער בית המקדש איז חרוב געווארן צוליב שגגות חנם. דעם פארנגאנגענעם ערב שבת האב איך איבערגעבעטן איינעם וואס יענער האט מיר זייער וויי געטון, איך האב אפילו געוויינט ווען יענער האט מיך געטשעפעט און וויי געטון; דאך האב איך זיך מתבודד געווען און געטראכט יענער האלט אז איך האב אים וויי געטון און איך האלט אז יענער האט מיך וויי געטון, איז ווי קען מען זיך איבעררעטן? איך האב געבעטן דעם אייבערשטן, זיך געשטארקט און יענעם איבערגעבעטן, און עס איז געווארן שלום ושלחה.

(עצתו אמונה מטו"מ תשפ"ד)

חזק חזק ונתחזק

בעזרת ה' יתברך

ערב שבת קודש פּרשת מטות מסעי, כ"ז תמוז, שנת תשע"ז לפ"ק

לכבוד ... נרו יאיר

איך בעט דיר זייער, געב זיך אַכטונג פון פעס; חז"ל זאגן (שבת קה): "כל הכופס כפילו עובד עבודה זרה", ווער עס רעגט זיך אויף איז אזוי ווי ער דינט עבודה זרה; ווייל מיט דעם וואס ער ווערט בכעס, ווייזט ער אז ער גלייבט נישט אינעם אייבערשטן, ווייל ווען א מענטש האט אמונה אינעם אייבערשטן - ער גלייבט אז קיין שום זאך געשעהט נישט פון זיך אליין, איז אפילו ווען עס גייט אים נישט ווי אזוי ער וויל, ווייסט ער אז דאס איז אלעס דער אייבערשטער אליין וואס פרויברט אים דעם מענטש.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן סח) אז ווען א מענטש ווערט אין פעס פארלירט ער זיין געלט, און יעדעס מאל ווען עס דארף קומען א גרויסע צשירות צום מענטש, קומט דער סמך מ"ם און ברענגט א נסיון אז דער מענטש זאל זיך אויפברענגן, און ווען דער מענטש רעגט זיך אויף פארלירט ער דאס צשירות וואס ער וואלט ווען באקומען; און דער רבי זאגט (שם) אז אפילו דער מענטש ווייסט דאס פון פאראויס - אז דורך'ן ווערן אין פעס וועט ער פארלירן זיין געלט, מיט דעם אלעם איז עס אזא גרויסע נסיון אז דער מענטש ווערט פארלוירן און ער רעגט זיך אויף.

בפרט פרייטאג ערב שבת קודש דארף מען מער אכטונג געבן זיך נישט אויפצוברענגן אין שטוב; דער הייליגער חיד"א שרייבט אז ערב שבת קומט דער שטן אין יעדן שטוב, און ער ווארט נאר אז עס זאל אויסברעכן א מחלוקת צווישן מאן און ווייב, ווייל ער האט זייער מורא ווען מאן און ווייב פארטרראגן זיך, בעקר שבת קודש, ווייל ווען מאן און ווייב פארטרראגן זיך און לעבן צוזאמען באהבה ושלום, דעמאלט האט ער נישט קיין שום שליטה אויף זיי, און ער ווערט ארויס געטריבן פון אזא סארט שטוב. דערפאר דארף מען זייער אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיך נישט קריגן, עס זאל גארנישט אנגיין, און מען זאל זיך נישט ביזנערן אויף יעדע קלייניקייט וואס פאסירט.

די וואף שבת איז מען מסים סדר במדבר; געלויבט דעם אייבערשטן אז מיר האבן זוכה געווען אז מוהרא"ש האט דאס אזוי אריין געבאקן אין אונז, אז מיר זאלן יעדן טאג נעמען א חומש און מעביר סדרה זיין, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי, וואס אזוי איז מען זוכה צו מקים זיין די הלכה (שלחן ערוך, אורח חיים, סימן רפה, סעיף א): "חייב אדם להעביר הסדרה שנים מקרא ואחד תרגום עם הצבור, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו", ווער עס איז מעביר סדרה וועט האבן אריכת ימים ושנים.

דער אריז"ל שרייבט אז מען זאל עס טון פרייטאג ערב שבת, אבער א מענטש טאר זיך נישט לאזן נארן, און מען דארף אייביג קוקן אויף זיך, און זיך מאכן א חשבון: וואס טו איך? איך האב געעפענט א חומש די וואף? איך האב מעביר סדרה געווען פאריגע וואף? און אז מען פאלגט וואס מוהרא"ש זאגט, אז מען זאל אנהייבן פון זונטאג, און יעדן טאג זאל מען אביסל לערנען, דעמאלט איז מען זוכה אז מען ענדיגט יעדע וואף די סדרה, און מען איז זוכה צו לעבן מיט די פרשה יעדן טאג.

איך וואונדער מיך צו זען ביי אונז אין בית המדרש אינגעלייט תלמידי הישיבה וואס שבת ביים דאווענען נעמען זיי דעם חומש און זיי הייבן אן מעביר סדרה זיין; קודם כל דארף מען געדענקען וואס מוהרא"ש האט אונז געזאגט, אז ווען מען דאווענט דאווענט מען, און ווען מען לערנט לערנט מען, מען מישט נישט אים די יוצרות. און וויסן זאלסטו אז א קינד וואס זעט ווי זיין טאטע דאווענט נישט, נאר ער שמועסט אדער ער לערנט א גאנצן דאווענען, איז ברור אז דאס קינד וועט אויך נישט דאווענען השם ישמר; צווייטנס, וואס טוסטו א גאנצע וואף? פארוואס זאלסטו נישט לערנען יעדן טאג אביסל חומש מיט רש"י? אז מען איז זיך מבטל צו א צדיק איז מען זוכה צו אלע מדרגות.

זאלסט האבן א פרייליכן שבת.

(צפון אמונה מט"ו תשע"ז)

דער צירוף פון דעם חודש

דער נאמען פונעם אייבערשטן - דער שם הוי"ה - קען מען אויסשטעלן אויף צוועלף וועגן, און דאס זענען קעגן די צוועלף חודשים, יעדע חודש שיינט אן אנדערע צירוף פונעם שם. אין חודש אב שיינט דער צירוף אויף די וועג - "הוי"ה", וואס דאס איז די ראשי תיבות פונעם פסוק (בראשית כו ט) ה'ספת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם לה' אלקיך - אידישע קינדער הערט צו, דעם היינטיגן טאג זענט איר געווארן א פאלק צום אייבערשטן.

פארוואס פונקט דער שם פון דעם פסוק, שיינט אין דעם חודש אב? און מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך, עס איז אנגענומען ביי אידן אז ווען מען וויל זאגן דעם שם - דער נאמען פונעם אייבערשטן, אבער מען טאר דאך נישט ארויס זאגן דעם שם, זאגט מען עס אויף די וועג ווי אזוי עס שיינט אין חודש אב "דעם שם הוי"ה". פארוואס פונקט אויף דעם וועג?

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי די גמרא זאגט (ברכות ס"ג): אז פון דעם אויבנדערמאנטן פסוק, ה'ספת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם לה' אלקיך, לערנט מען ארויס פיר זאכן, און די פיר זאכן זענען די נסודות ווי אזוי א איד קען זיך גרינגערהייט צוריק קערן צום אייבערשטן, און דערפאר איז עס טאקע פאסיג פאר יעדעס און חודש אב ווען יעדער וויל צוריק אויפבויען זיין אייגענע בית המקדש, און אויך איז עס וויכטיג פאר יעדן איד אין יעדן מצב, און דערפאר איז מען צוגעוואוינט צו זאגן דעם שם אויף דעם וועג.

יעדן טאג פון גיי

די ערשטע זאך לערנט די גמרא ארויס פון דעם פסוק, "היום הזה" נהיית לעם לה' אלקיך, אז יעדן טאג דארף א מענטש טראכטן אז היינט האט דער אייבערשטער געגעבן די תורה פאר די אידן צום ערשטן מאל.

דאס איז די ערשטע און וויכטיגסטע זאך וואס א איד דארף וויסן ווען ער וויל צוריק קומען צום אייבערשטן, אז מען טאר נישט טראכטן וואס עס איז געווען נעכטן, עס איז נישט קיין חילוק וואס מען האט געטוהן ביז יעצט, קען מען יעדן טאג צוריק קומען און אנהייבן פון גיי צו דינען דעם אייבערשטן, אזוי ווי דער אייבערשטער וואלט היינט געגעבן די ערשטע מאל די תורה פאר די אידן.

אזוי אויך טאר מען נישט טראכטן וואס עס וועט זיין מארגן, "איך וועל היינט אנהייבן צו לערנען תורה, אבער ווער זאגט אז מארגן וועט עס נאך אנהאלטן?", עס איז נישט קיין חילוק וואס עס גייט זיין מארגן, יעדן טאג דארף א איד פרויבירן אריינצובאקן צו לערנען תורה, און די תורה וועט הייליגן און רייניגן דעם מענטש, און אים צוריק ברענגן צום אייבערשטן.

אן אנדערע פתה

ווען א איד וויל אבער אנהייבן צו לערנען, קומט אים גלייך אריין אין קאפ "ווער בין איך צו קענען לערנען תורה? עס איז טאקע דא גרויסע לומדים, אידן וואס געבן זיך אונזע זייער לעבן און זיצן און הארעווען און זענען מצליח אין די תורה, איך קום דאך אבער נישט צו צו זייער שפיץ פינגער, ווי קען איך זיך פארגלייכן צו זיי? ווי אזוי קען איך אויך זוכה זיין צו לערנען?"

אויף דעם קומט די צווייטע זאך וואס די גמרא לערנט ארויס פון דעם פסוק, "הספת ושמע ישראל היום וכו' - עשו פתות פתות ועסקו בתורה" - ביים לערנען תורה איז דא אסאך פתות, און לערנען מיט א גרויסע עיון און מיט פלפולים; אויב אבער ביזסטו פון אן אנדערע פתה, דו קענסט נישט לערנען אזוי בעיון, דארפטו נישט קוקן אויף יענעם, ווייל יענער גייט אין אן אנדערע פתה. דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן ע"ו) אז מען קען לערנען תורה אפילו מען פארשטייט נישט בכלל וואס מען זאגט, און אפילו מען געדענקט גארנישט, בלויז מיטן זאגן די ווערטער איז מען מקיים די מצוה פון לימוד התורה, און דאס רייניגט דעם מענטש און ברענגט אים צוריק צום אייבערשטן.

איך בין צובראכן

אויב א מענטש וועט זאגן, "איך וויל טאקע לערנען תורה, אבער איך בין אזוי צובראכן און צוהאקט פון די צרות און יסורים וואס איך גיי דורך, אז איך קען זיך פשוט נישט צוזאם נעמען און לערנען תורה".

שאלות ותשובות ברסלב

דארף מען זיך עקש'ענען, אדער זיך פארלאזן אויפ'ן אייבערשטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר די שיעורים וואס זענען מממש פמים קרים על נפש ציפה. לעצטנס האב איך געהערט ביי א שיעור אז דעם אייבערשטן דארף מען מוטשען און פגען, אזוי ווי א קליין קינד קאפעט און פארפירט ביז ער באקומט וואס ער דארף. פון די אנדערע זייט זינגט איר דעם ניגון: "זאל זיין אזוי, אזוי ווי דער אייבערשטער וויל", אז מען דארף זיך אינגאנצן איבערגעבן צום אייבערשטן און וועלן נאר וואס דער אייבערשטער וויל; ווי אזוי ארבעטן די צוויי אינגאנעם, דארף מען זיך עקש'ענען, אדער זיך איבערגעבן צום אייבערשטן? אויף האב איך געהערט ביי א שיעור אז דער ענין פון שידוכים ליגט אינגאנצן נאר אין די הענט פונעם אייבערשטן; מיינט דאס צו זאגן אז מען דארף בכלל נישט טון קיין שום השתדלות פאר שידוכים, נאר זיך אינגאנצן איבערגעבן צום אייבערשטן?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת מטות מסעי, כ"ז תמוז, שנת תשע"ח לפקט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיך עקש'ענען ביים אייבערשטן איז נישט קיין סתירה מיט'ן זיך איבערגעבן צום אייבערשטן; ווען א מענטש האט א צרה דארף ער בעטן, וויינען און שרייען צום אייבערשטן ער זאל אים שיקן א ישועה. אבער פון די אנדערע זייט דארף מען אכטונג געבן נישט צו זיין א דוחק את השעה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות טו): "כל הדוחק את השעה - השעה דוחקתו", ווער עס עקש'נט זיך - ער זאגט 'עס מוז יעצט געשען דאס און דאס' - דער וועט ווערן זייער אנטוישט און צעבראכן.

חכמינו הקדושים זאגן (ברכות לב): "אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל", אויב א מענטש זעט אז ער בעט דעם אייבערשטן אויף א זאך און ער האט עס נישט באקומען, זאל ער נאכאמאל בעטן, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים כו, יד): "קנה אל ה', חזק ונאמץ לבך, וקנה אל ה'"; ווייל אז מען עקש'נט זיך איין מיט תפלה, מען הערט נישט אויף בעטן דעם אייבערשטן נאכאמאל און נאכאמאל, דאן זעט מען גרויסע ישועות.

מיט דעם אלעם דארף מען וויסן וואס די הייליגע חכמים זאגן (ברכות לב): "כל המאריך בתפלתו ומעיין בה - סוף בא לידי כאב לב", ווער עס זאגט: 'איך בעט אזוי סוף דעם אייבערשטן און איך זע נאך נישט קיין ישועה', דער באקומט הארץ ווייטאג, אזוי ווי עס שטייט (משלי יג, יב): "תוחלת ממושכה מחלה לב", אזוי ווי רש"י זאגט (שם, דבור המתחיל "ומעין בה"): "מצפה שתעשה בקשתו על ידי הארכתו, סוף שאינה נעשית, ונמצאת תוחלת ממשכת חנינם, והיא כאב לב כשאדם מצפה ואין תאוותו באה"; עיין שם.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצו): "אסור לאדם לעמד עצמו על שום דבר, הינו שאסור להתעקש בתפלתו - שהקדוש ברוך הוא יעשה לו דוקא את בקשתו וכי", א מענטש טאר זיך נישט איינ'עקש'ענען ביים אייבערשטן אז דער אייבערשטער מוז מיט אים טון אזוי ווי ער וויל, "רק צריך להתפלל ולהתחנן לפני השם יתברך ברחמים ותחנונים, אם יתן השם יתברך - יתן, ואם לאו לאו", נאר מען דארף בעטן דעם אייבערשטן מיט רחמנות, אזוי ווי מען בעט זיך ביי איינעם ער זאל רחמנות האבן; אז דער אייבערשטער וועט אים העלפן איז גוט, און אז ער וועט אים נישט נאכגעבן איז נישט. מיט דעם טייטשט דער רבי וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ב, ג): "אל תעש תפלתך קבע", קבע איז א לשון פון גולה, אזוי ווי עס שטייט (משלי כב, כג): "'וקבע את קבעיהם נפש' - הינו שכל מה שהוא מבקש, הן פרנסה או בנים או שאר צרכים, אסור להתעקש ולעמד עצמו בתפלתו, שדוקא יעשה הקדוש ברוך הוא את תפלתו",

אויף דעם קומט די דריטע זאך וואס די חז"ל לערנען ארויס פון דעם פסוק, "הסכת ושמע ישראל - פתחו עצמכם על דברי תורה, שאין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה" - די תורה וואס א מענטש לערנט ווען עס איז אים שווער, ווען ער איז געדורקט, דאס האלט זיך ביים מענטש, און דערפאר זוקא דעמאלט ווען א מענטש האט צרות איז זיין איינציגסטע עצה צו אנטלויפן צו די תורה. אין תנא דבי אליהו שטייט (פרק ו' א) אז ווען א מענטש זעהט אז עס קומט אויף אים צרות און יסורים, זאל ער לויפן צו די תורה, און דעמאלט וועלן אלע יסורים אנועק גיין פון אים.

איך פארשטיי נישט קיין ווארט

אפילו ווען א מענטש פארשטייט נישט קיין איין ווארט וואס ער לערנט, ער צוברעכט זיך די ציין קוים ארויס צו זאגן די ווערטער, אויף דעם קומט די פערטע זאך וואס מען לערנט ארויס פון דעם פסוק, "הסכת ושמע ישראל - הס ואתר כף פתת, דאמר רבא לעולם למד אדם תורה ואחר כף היגה" - א מענטש דארף קודם זאגן אסאך תורה, אפילו ער פארשטייט גארנישט. ווען א מענטש זאגט אסאך תורה, וועט זיך זיין מח צום סוף עפענען, און ער וועט פארשטיין און קענען די גאנצע תורה וואס ער האט געלערנט.

קומט אויס אז פון דעם פסוק הסכת ושמע ישראל היום, וואס פון דאס קומט ארויס דער שם וואס שיינט אין דעם חודש אב, פון דעם פסוק קומט ארויס א געוואלדיגע חזוק פאר יעדן איד, אז מען דארף זיך שטענדיג באנייען צו לערנען תורה און אפילו מען פארשטייט נישט זאל מען אויך לערנען, און אפילו ווען מען האט צרות איז אויך נאר די איינציגע עצה צו אנטלויפן צו די תורה.

די אלע למודים איז זייער וויכטיג צו געדענקן יעצט ווען עס קומט שוין דער חודש אב, ווייל דורך די תורה באקומט א מענטש שכל און ער ווערט צוגעבינדען צום אייבערשטן, און מיט דעם פארעכט ער זיין אייגענע חורבן בית המקדש, ער בויגט אויף אין זיין מח דעם בית המקדש, דורך דעם וואס ער בינד צו זיין מח צום אייבערשטן דורך די תורה.

דערפאר איז אנגענומען ביי אידן צו זאגן דעם שם אויף די וועג "שם הוי"ה", ווייל די חזוק וואס קומט ארויס פון דעם פסוק קען צווישן קומען פאר יעדן איד שטענדיג.

מילכיגס אין די ניין טעג

אין די ספרים הקדושים ווערט געברענגט טעמים פארן וואס אידן פירן זיך צו עסן מילכיגס אין די ניין טעג פון ראש חודש אב ביז תשעה באב (עיין ספר"ק זרע קודש פ' בלק ו' דברים), אבער מיט דעם קען מען דאס זייער גוט פארשטיין, ווייל יעצט אין דעם חודש איז די ריכטיגע צייט זיך צו נעמען לערנען תורה, קומט אויס אז די טעג זענען ממש אזוי ווי דער יום טוב שבועות וואס דעמאלט עסט מען אויך מילכיגס.

ווען א איד וועט אויסנוצן די טעג פון חודש אב צו מאכן א נייע התחלה צו לערנען תורה. און אפילו ווען עס קומט אים אן זייער שווער, זאל ער כאטש זאגן די ווערטער פון תורה. וועט אים דער אייבערשטער העלפן אז די תורה וועט שוין בלייבן אין אים אויך אויף א גאנצן יאר, ער וועט באקומען די כח און חשק ווייטער צו לערנען תורה א גאנצן יאר. וואויל איז דעם וואס אז זוכה אויסצונוצן די טעג ווי עס דארף צו זיין.

(שיחות מוהר"א ש' ערך חודש מנחם-אב)

BreslevCenter.com/answers

ווען מען פֿעט דעם אייבערשטן אויף פֿרנסה, אויף קינדער, אָדער אַנדערע געבֿעטן, טאר מען זיך נישט איינ'עקש'ענען אז עס מוז זיין אזוי ווי ער וויל, "כי זה הוא תפילת קבע, שלוקח הדבֿר בחזקה בגזלה, רק תפֿלל רחמים ותחנונים פֿנ"ל."

ווען מען רעדט צום אייבערשטן דאָרף מען זיין זייער שטארק נישט צו ווערן מייאוש ווען מען זעט ווי עס גייט אריבער אַסאך צייט און מען באַקומט נישט וואס מען פֿעט; מען דאָרף האָבן אַסאך סבֿלנות אויסצואַוואַרטן אויף די ישועה פֿונעם אייבערשטן, און ווייטער מתפֿלל זיין צו אים ער זאל רחֿמנות האָבן און שיקן די ישועה.

וואויל איז דעם וואס פֿאַלגט דעם רבי'ן; ער איז זיך מתבֿוֹדד יעדן טאָג, ער רעדט צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפֿראַך, ער דערציילט אים אַלעס וואס דרוקט אים און ער ווייסט אז עס איז דאָ נאר איין אָדָרעס פֿאַר אַלע פֿאַרבֿלעמען וואס ער גייט אַרײַבער - דער הייליגער באַשעפֿער.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאָלסט מצליח זיין אין אַלע דינען וועגן. (עצתו אַמונה חלק ה' מקֿטב שטע)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' אנשי שלומינו באוויינען די פטירה פון האשה החשובה מרת רייזל פארקאש ע"ה

אנשי שלומינו באוויינען די פטירה פון די חשובע רביצין פון בית המדרש היכל הקודש אויף העיים, מרת רייזל פארקאש ע"ה.

די נפטרות ע"ה האט זוכה געווען צו משמש זיין דעם הייליגן רבין פאר צוויי צענדליגע יארן, ווען פאר איבער אכצן יאר צוריק האט זי געעפענט ביי זיך אין שטוב דער ערשטער מנין פאר אנשי שלומינו אין קרית יואל, און דערנאך האט זי גענומען איר אייגענע דירה וואס פלעגט אריינברענגען א שיינע הכנסה, און עס געלאזט פארוואנדלען אין א בית המקדש מעט, א פלאץ פון השראת השכינה, פון וואו עס איז ארויס אין די אלע יארן אן א שיעור התחזקות, תורה, און אמונה פאר תושבי קרית יואל.

די נפטרות וועלכע פלעגט גערופן ווערן "באבי פארקאש" וואס זי האט זיך ערווארבן צוליב איר איבערגעבענקייט, ווען זי פלעגט זיך אפגעבן מיט די פרויען און קינדער פון אנשי שלומינו ווי א באליבטע באבע צו אירע קינדער און אייניקלעך, זיך פלעגט אלץ שטיין צו אלעמען צו די רעכטע האנט, און האט זיך שטענדיג געפרייט צו ארויסהעלפֿן. זי פלעגט אלעס טון מיט אירע צוויי הענט אין די אלע יארן פארן בית המדרש, זי פלעגט אנגרייטן די מזונות און טשאלענט פאר די קידוש יעדן שבת אינדערפרי, אזוי אויך פלעגט זי צוגרייטן אליינס די שלש סעודות. און אויסער וואס דאס אויפרימען דאס בית המדרש האט זיך גענומען אויף אירע פלייצעס פלעגט זי פלעגט כסדר זיך אומקוקן אויפן בית המדרש און רופן בעלי מלאכה צו פאררעכטן אלעס וואס האט נאר אויסגעפעלט.

זי האט געטריי זיך אפגעגעבן מיט איר חשוב'ע מאן יבלחט"א הרה"ח ר' אברהם חיים פארקאש שליט"א, און ערצויגן אירע חשובע קינדער בדרך המסורה. זי פלעגט זיך אנשטרענגען יעדעס יאר, צו העלפֿן איר מאן און קינדער זאלן קענען פארן קיין אומאן צום הייליגן רבין, א זאך וואס זי פלעגט טון מיט די גרעסטע מסירת נפש. דער אויבערשטער האט איר געהאלפֿן אז זי האט געהאט די זכי' איבערצולאזן הערליכע דורות, קינדער און אייניקלעך יראים ושלמים, פילע פון אירע קינדער און אייניקלעך וואס זענען מפיצים, פארציילן ווי די באבע ע"ה פלעגט זיי אלץ מחזק זיין, און זאגן אז דאס איז איר גרעסטע כבוד ווען זי הערט צוריק איבער אירע קינדער און אייניקלעך וועלכע קוקן נישט אויף זייער אייגענע כבוד, נאר זענען זיך מוסר נפש פאר אנדערע אידן.

די נפטרות ע"ה מיט אירע גרויסע זכותים וואס זיך האט אריינגעכאפט אויף דער וועלט, האט מיט וואס ארויפצוגיין צו בית דין של מעלה. מיר אלע וואס בלייבן דא איבער וועלן זיך אפלערנען צו גיין אין אירע וועגן, צו פאלגן צדיקים מיט מסירת נפש. ותשחק ליום אחרון!

סימן טוב ומזל טוב

החתן **שלמה בריסק** הי"ו קרית יואל
צו זיין שמחת החתונה למזל טוב עב"ג

מו"ה **הערשל כ"ץ** הי"ו וויליאמסבורג
צום געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה **יוסף זינגער** הי"ו בארא פארק
צום געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה **דוד יעקב יאקאבאוויטש** הי"ו יבנאל
צום געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה **יצחק אפעלבוים** הי"ו לעיקוואד
צו די שידוך שליסן פון זיין זון למזל טוב

החתן **חיים ישראל** הי"ו עב"ג בת
מו"ה **משה אהרן שפילמאן** הי"ו וויליאמסבורג

מו"ה **משה כהנא** הי"ו ירושלים
דער איבערטייטשער פון גליון שיעורי חינוך
צו די שידוך שליסן פון זיין זון עב"ג למזל טוב

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתיסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש ז"ע

כוס תנחומים

מיר ווילן אויסדרוקן אונזער טרייסט וואונטשן פאר **מוה"ר אברהם חיים פארקאש שליט"א** וועלכע טרויערט אויף די פטירה פון זיין בני בית **און פאר די גאנצע משפחה** וועלכע טרויערן אויף די פטירה פון זייער חשובע מאמע **האה"ח מרת רייזל ע"ה בת ר' חנני יו"ט ליפא ז"ל**

המקום נחם אתכם בתוך שאר אבילי ציון וירושלים, מ'זאל מער נישט וויסן פון קיין צער און צרות. ס'זאל נאר זיין שמחות ביי אידישע קינדער, ויה"ר שיבלע המות לנצח בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידרים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג **347-630-2876**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com